

[Diderichsen.]

den være sig berettiget eller uberettiget, ikke har deres hengivenhed eller deres be-
vågenhed? Mærkeligt nok kan man flere
steder i udlandet konstatere, hvorledes ung-
dommen, som jo ellers i høj grad er tradi-
tionsfremmed, traditionskritisk, foretrækker
universiteter med store traditioner eller
søger til storstadsuniversiteter, og i lyset
af disse erfaringer kan man nok tænke sig,
hvor hovedstrømmen af de danske studeren-
de stadig væk vil søge hen.

Jeg mener altså, at da udbygningen
af København-Roskilde i sig selv er en
kæmpeopgave, var det måske rådeligt ikke
straks at lægge sig fast på andre områder,
end ikke i lovforslagets forsigtige form. Man
skal begynde i den rigtige ende.

Derfor vil jeg slutte med at gøre opmærk-
som på to områder, hvor man med stort
held kan begynde allerede nu, ganske ufor-
tøvet og belært af erfaringen. Der er nemlig
to forudsætninger for et nyt universitet,
som det er vanskeligst og tager længst tid
at skaffe til veje. Det er for det første lærer-
kræfter og for det andet biblioteker, uni-
versitetsbiblioteker eller videnskabelige bi-
blioteker.

Jeg mener, at man udmærket godt kan
begynde hermed, og jeg vil foreslå un-
dersynsministeren at tage fat på at skabe
muligheder for de unge for at vide, at der
vil komme de og de stillinger som professorer
om f. eks. 2-3 år, således at de, der har lyst
og evner, kan kvalificere sig til dem. Stil-
lingerne kunne så i begyndelsen være knyttet
til de bestående universiteter, men med den
forpligtelse, at de, der fik dem, skulle være
villige til at lade sig forflytte til et nyt
universitet, som til den tid måtte blive
vedtaget. På denne måde kunne man også
afhjælpe lærermangelen og forbedre under-
visningen ved de bestående universiteter,
indtil der var brug for lærerkræfterne an-
detsteds. I hvert fald tager det lang tid at
få uddannet kvalificerede lærerkræfter, og
jeg synes, man bør begynde på det ufortøvet.

Noget lignende gælder de videnskabelige

biblioteker. Man kunne udmærket godt i
tilknytning til de bestående allerede begynde
at samle bogsamlinger, bygge en grundstam-
me op, som må være til rådighed for et
hvilket som helst universitetsbibliotek, og
således i god tid forberede denne anden for-
udsætning for virkelig at skabe et univer-
sitet, som kunne tage konkurrencen op med
de allerede eksisterende.

**Undervisningsministeren (K. B. Ander-
sen):** Jeg vil gerne først takke alle ordfør-
erne for den meget positive holdning over
for de problemer, der her er lagt op til
drøftelse. Vel kunne man måske sige, at
man på forhånd kunne vente, at alle partier
ville vise denne interesse; på den anden side
er det jo meget store brød, der er slået op,
og jeg synes, det er meget værdifuldt, at
der ikke er nogen, der sådan på forhånd har
forsøgt at sætte skjold op over for de store
problemer, men at man har erklæret sig
villig til at gå ind i en drøftelse af dem.

Jeg synes også, at jeg uden at blive for
rørstrømsk kan sige, at det er en sag, der
har en sådan størrelse og strækker sig så
langt frem i tiden, at det vil være meget
værdifuldt at prøve at arbejde fornuftigt
sammen om de løsninger, der skal komme.
Jeg indrømmer, at det vel nok er sandsynligt,
at vi har en regering af samme art som nu
i de 30-40 år, det her drejer sig om, men man
kan ikke vide det. Derfor synes jeg, det er
meget værdifuldt, at vi så vidt muligt for-
søger i denne sag at trække på samme
hammel.

Hr. Guldberg indledte med nogle syns-
punkter, som jeg er overordentlig enig i.
Jeg kan ikke se, lovforslaget her er i mod-
sætning til dem, og sådan opfattede jeg det
i og for sig heller ikke. Det drejer sig om det,
man kalder egnsudviklingssynspunktet. Jeg
har i den sidste tid — jeg vil gerne nævne det,
for at hr. Guldberg kan forstå, at vi ser ens
på disse ting — fået nogle henvendelser
f. eks. om oprettelse af gymnasier eller om
skoler for lidt højere handelsuddannelse eller
for lidt højere teknisk uddannelse ude om-